



B63 b 19/20

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 42463

Kl. 65 a², 33

VEB Schiffbau — Projekt und Konstruktionsbüro*)

Berlin — Köpenick, Niemiecka Republika Demokratyczna

Przykrycie luk okrętowych

Patent trwa od dnia 25 października 1957 r.

Wynalazek dotyczy przykrycia luk, zwłaszcza luk okrętowych.

Znane są przykrycia luk okrętowych, składające się z kilku części, które przede wszystkim służą do ochrony luk przed wodą, posiadają przekrój skrzyni i wykonane są przeważnie z blachy i stali profilowej, np. przez spawanie. Budowa tych oddzielnych części jest skomplikowana i droga.

Znane jest dalej, że te oddzielne części muszą być łączone tak, aby tworzyły taśmę przykrywającą i zwijane były przy otwieraniu luki, albo też pojedyncze przykrycie powinno być zwijane nie tylko do otwarcia luki, ale oprócz tego, usuwane na zewnątrz luki przez przechylenie. Ten zabieg rozwijania i zwijania wymaga części ubocznych, prowadnic lub innych

części pomocniczych, które również podrażają wykonanie i wymagają niepotrzebnego zwiększenia ciężaru statku.

Te trudności zostają usunięte przez przedmiot wynalazku. Przedstawione w nim jest przykrycie luki, nadające się do produkcji seryjnej i przy tym bardzo tanie. Przykrycie luk składa się z części elementów przykrywających, stanowiących pakiet, których oś podłużna skierowana jest pod prostym kątem do długości luki. Części przykrywające są wykonane, np. z profili I lub Z, a każde dwie sąsiednie części połączone są przez łączące je elementy poprzeczne. Jednocześnie te elementy mogą być użyte do uszczelnienia tych części.

Otwieranie luk może się odbywać przez zwijanie albo przez zsuwanie pokrycia. Zsuwanie części przykrywających odbywa się za pomocą urządzenia (pałak przesuwany albo przechylny), które jest umieszczone po obu stronach części przykrywających.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są Hans Wenzel i Ralf Bauer.

Wynalazek jest przedstawiony na rysunkach fig. 1—4, jako przykład wykonania, przy czym części przykrywające są na siebie nasuwane.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przez lukę, zamkniętą elementami przykrywającymi, fig. 2 — przekrój podłużny według fig. 1, przy czym w przypadku otwierania, pałak przesuwny i przechylny jest umocowany na tej ostatniej pokrywie i przyjmuje konieczny kąt nastawienia do drogi ślizgowej dla elementów, fig. 3 — przekrój podłużny według fig. 1 i 2 — z wsuniętym pakietem części przykrywających, przed i po podniesieniu do góry pakietu tych części, fig. 4 — widok poprzeczny luku w kierunku strzałki X według fig. 3.

Ostatnia (w przypadku otwierania) pokrywa 1 zostaje przechylona wokół swojej podłużnej osi do określonego punktu w stosunku do osi ślizgowej 10 pałaków przesuwnych 2, zamocowanych na osi 3. Na końcach pałaków 2 jest przymocowana lina 4 (fig. 2), którą przez ciągnięcie luka zostaje otwarta, przy czym kąt nastawienia pokrywy 1 musi być tak dobrany, ażeby występowała w linie siła najmniejsza. Pojedyncze pokrywy są tak jedna w drugą wsunięte, aby, tworząc jeden pakiet pokryw 5, dotknęły się do brzegu 6. Przez to otwór lukowy jest zupełnie wolny; następnie stawia się pakiet 5 (pałaki 2) fig. 3 w pozycję pionową za pomocą linki 7 na około punktu 8.

Zamykanie luki następuje w kierunku odwrotnym. Przebieg związania nie jest jako taki przedstawiony zarówno, jak i inne możliwości — nawijanie oddzielnych pokryw.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przykrycie luk okrętowych, znamienne tym, że składa się z szeregu profilowych elementów (1), których oś podłużna stoi pod prostym kątem do kierunku długości luki i prętami uszczelniającymi, znajdującymi się pomiędzy sąsiednimi poprzecznymi elementami przykrywającymi, jest przymocowana do taśmy sufitowej luki na stałe, lub też odstępami na kształt żaluzji.
2. Przykrycie luk okrętowych, według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada po obu stronach pakietu elementów osie ślizgowe (10) do otwierania luk przez zsuwanie żaluzji pokrycia.
3. Przykrycie luk okrętowych, według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że posiada ślizgowe i przechylne pałaki (2), połączone z pokrywą (1) pod pewnym stopniem nachylenia do drogi ślizgowej (10), za pomocą których odbywa się otwarcie i zamknięcie.
4. Pokrycie luk okrętowych według zastrz. 3, znamienne tym, że do celu zupełnego otwarcia luki — ślizgowy i przechylny pałak (2) z nałożonym nań pakietem (5) elementów przykrywających, ustawione są w położenie pionowe w punkcie (8) obrotu.
5. Pokrycie luk okrętowych według zastrz. 3, znamienne tym, że pałak ślizgowy i przechylny (2) składa się częściowo z elementów zawiasowych lub też z liny.

VEB Schiffbau-Projekt
und Konstruktionsbüro
Zastępca: mgr Józef Kamiński,
rzecznik patentowy

Fig. 1

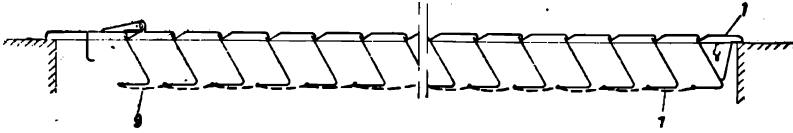


Fig. 2

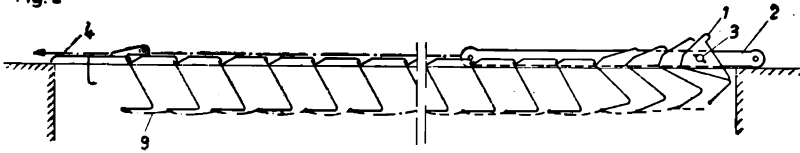


Fig. 3

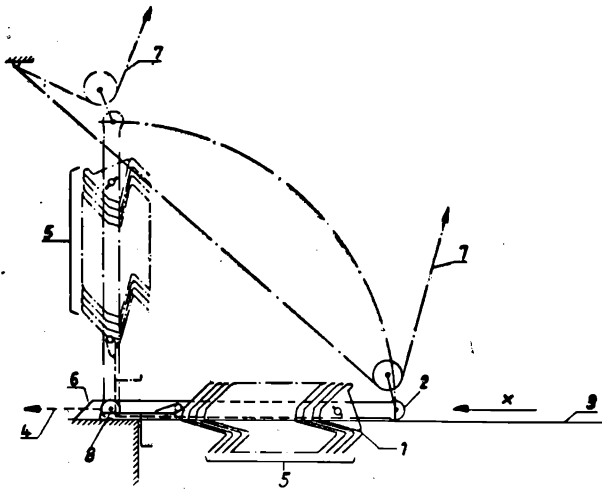


Fig. 4

